

[A. C. D. Petersen.]

dyr, og de Dyr, som der her er Tale om, og som i hvert Fald ikke hidtil har været indbefattet under Betegnelsen Husdyr, bør naturligvis underkastes de samme Regler, som man har for de Dyr, man arbejder med i Landbruget, og for andet Husdyrhold.

Jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige vor velvillige Medvirken til Lovforslagets Ophøjelse til Lov.

Jens Jensen: Ligesom ærede foregaaende Ordførere kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag, men jeg kunde have Lyst til at gøre en Bemærkning angaaende § 3, hvor der staar, at Overtrædelser af de givne Bestemmelser kan straffes med Bøder paa mindst 20 Kr. Det er efter min Mening et temmelig lille Beløb, der her er sat. Det, det her drejer sig om, er vel særlig Pelsdyr, og saa vidt mig bekendt kan det være en temmelig god Forretning at opdrætte den Slags Dyr. Det kunde godt være, at en eller anden kunde mene, at den Risiko, han udsætter sig for ved at overtræde et Forbud, er saa ringe, naar det kun gælder 20 Kr., at han ikke vil afholde sig fra at trodse Forbudet. Jeg vil altsaa kun spørge, om ikke det var hensigtsmæssigt at sætte denne Bøde noget højere, og jeg skal ellers paa egne og mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen spurgte mig, om jeg kunde udtale mig om, hvorledes man vil stille sig til Spørgsmaalet om en eventuel Erstatning til Personer, som allerede har indført Dyr, hvis Videre salg i Fremtiden vil blive forbudt. Dertil vil jeg gerne sige, at det er jo Meningen allerede paa nuværende Tidspunkt at gøre disse Personer opmærksom paa, at jeg har forelagt det foreliggende Lovforslag, og at de maa være klare over, at hvis dette Lovforslag bliver vedtaget, kommer de ind under Lovens Straffebestemmelse; hvis de foretager Videre salg. Dermed være ikke sagt, at det er helt udelukket, at man bliver nødt til at give Erstatning, men enhver vil forstaa, navnlig naar man er interesseret i Statens Økonomi, at man maa søge saa vidt muligt at holde sig fri for at give saadanne Erstatninger; og derfor gør man allerede nu opmærksom paa, at et saadant Lovforslag er forelagt og forhaabentlig bliver vedtaget, saaledes at de paagældende i Tide kan indrette sig derefter.

Angaaende den anden Forespørgsel

vedrørende en eventuel Tidsbegrænsning af Loven vil jeg sige, at jeg synes, det er unødvendigt at tidsbegrænse en saa let overskuelig Lov som denne. Den Mulighed at begrænse Loven er jo til Stede til enhver Tid. Er der nogen, der efter nogle Aars Forløb ønsker, at Loven skal ophøre eller skal revideres, er der Mulighed for at stille Forslag i saa Henseende. Selvfølgelig er det ikke afgørende for mig, om Loven bliver tidsbegrænset, hvis man absolut stiller det som en Betingelse, men jeg synes, at det for at skabe den størst mulige Ro om Sagen vilde være det heldigste, at den ikke blev tidsbegrænset.

Med Hensyn til Udtalelser fra forskellige Sider om Bødens Størrelse, 20 Kr., vil jeg gøre opmærksom paa, at det staar jo i § 3, at Bøden er paa „mindst 20 Kr.“; det er en *Minimumsbøde*. Bestemmelsen er formet paa denne Maade i Overensstemmelse med den nye Straffelov, hvorefter de i de enkelte Love fastsatte Maksima for Bøder slettes. Derfor er der heller ikke noget som helst i Vejen for, at Overtrædelser, som man finder bør straffes med mere end 20 Kr., bliver straffet med en højere Bøde.

A. C. D. Petersen: Jeg vil gerne udtale min Beklagelse over, at den højtærede Minister ikke mener at kunne tidsbegrænse Loven eller i hvert Fald ikke er meget tilbøjelig dertil. Jeg synes, at naar der er Tale om en forholdsvis ny Lovgivning, og man ikke rigtig ved, hvorledes den kommer til at virke, vilde det være rimeligt, at der blev fastsat et passende Aaremaal for den. Jeg kan heller ikke se, der vil være noget i Vejen for at sætte dette, for hvis det efter Forløbet af dette passende Aaremaal fra alle Sider bliver erkendt, at Loven virker heldigt, vil der intet som helst Tidsspilde eller Besvær være forbundet med at faa Lovens Gyldighed forlænget. Jeg vil derfor endnu en Gang anmode den højtærede Minister om for at undgaa, at der skal opstaa Betænkeligheder, som kan sinke Loven i Landstinget, hvis vi ikke faar Udvalg i dette høje Ting — og jeg antager, den højtærede Minister helst vil undgaa det —, selv at stille et Ændringsforslag om Begrænsning af Lovens Varighed.

Angaaende Erstatningsbetaling er det naturligvis rigtigt, at Ministeren, hvis han ved, hvem der har begyndt at oprette disse Pelsfarme, kan meddele disse, at et saadant Lovforslag er paa Trapperne, men saa længe det ikke er gældende Lov, har